

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: A2022/4117

A2022/4117

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG AMSTERDAM
Beslissing van 31 maart 2023 naar aanleiding van de klacht van:

A,

wonende in B, klager,
gemachtigde: mr. M. Hoekman, werkzaam in Den-Haag,,
tegen

C,

bedrijfsarts, werkzaam in D,
verweerder, hierna ook: de bedrijfsarts,
gemachtigde: mr. M.J. de Groot, werkzaam in Hilversum.

1. De zaak in het kort

1.1 Klager is in het kader van verzuimbegeleiding behandeld door meerdere bedrijfsartsen van E, waar ook de bedrijfsarts (als zzp-er) destijds werkzaam voor was. De bedrijfsarts heeft klager eenmalig gezien tijdens een spreekuur op 10 januari 2018. Klager heeft klachten over het handelen van de bedrijfsarts tijdens en na afloop van dit spreekuur.

1.2 Het college komt tot het oordeel dat de bedrijfsarts niet tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld. Hierna licht het college toe hoe het tot zijn beslissing is gekomen.

2. De procedure

2.1 Het college heeft de volgende stukken ontvangen:

- het klaagschrift met de bijlagen, ontvangen op 30 maart 2022;
- het verweerschrift met de bijlage.

2.2 De partijen hebben de gelegenheid gekregen om onder leiding van een secretaris van het college in gesprek te gaan (mondeling vooronderzoek). Daarvan hebben zij geen gebruik gemaakt.

2.3 De zaak is behandeld op de openbare zitting van 17 februari 2023. De partijen zijn verschenen. Zij werden bijgestaan door hun gemachtigden. De partijen en hun gemachtigden hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

3. De feiten

3.1 De bedrijfsarts is sinds 2016 zelfstandig gevestigd bedrijfsarts. In 2017/2018 heeft hij in

opdracht van E, voor F, destijds de werkgever van klager, werkzaamheden verricht.

3.2 Klager is vóór zijn consult met de bedrijfsarts begeleid door verschillende bedrijfsartsen

binnen E. Omdat klager ontevreden was over de begeleiding van de bedrijfsartsen van E had hij een second opinion aangevraagd bij een onafhankelijke bedrijfsarts. Op 21 december 2017 heeft klager deze second opinion ontvangen. Hierin staat (alle citaten voor zover van belang en inclusief eventuele taal- en typefouten):

“(...) omdat medewerker zich onveilig voelt bij de werkgever is aan te bevelen het eerstvolgend spreekuur niet op de locatie van de werkgever te laten plaatsvinden. (...)”

Klager kreeg namelijk onder andere een onveilig gevoel van het feit dat de behandeling van de bedrijfsartsen plaatsvond in het gebouw waar ook zijn werkgever gevestigd is.

3.3 Het consult van klager met de bedrijfsarts was (eenmalig) ingepland op het spreekuur van de bedrijfsarts van 10 januari 2018. Die dag werd een collega van de bedrijfsarts door de bedrijfsarts ingewerkt, deze collega (hierna de collega bedrijfsarts) was daarom als toehoorder bij het spreekuur aanwezig. Hiervan is klager per brief van 15 december 2017 op de hoogte gesteld.

3.4 Op 9 januari 2018 heeft klager de second opinion per e-mail doorgestuurd naar het e-mailadres van de collega bedrijfsarts.

3.5 Op 10 januari 2018 verscheen klager op het consult bij de bedrijfsarts – in het gebouw waar zijn werkgever is gevestigd – en vroeg of de door hem verstuurd second opinion was ontvangen en gelezen. Dit was niet het geval. De collega bedrijfsarts had nog geen inloggegevens van zijn e-mailaccount. De bedrijfsarts heeft vervolgens op de gang met klager gesproken, terwijl de collega bedrijfsarts – zonder succes – probeerde om toegang te krijgen tot zijn e-mailaccount zodat de second opinion kon worden ingezien.

3.6 Na circa 30-45 minuten is het gesprek beëindigd. De bedrijfsarts heeft vervolgens als terugkoppeling genoteerd:

“Hij geeft aan dat hij inmiddels een second opinion heeft gehad bij een andere bedrijfsarts. Het

advies van deze bedrijfsarts heeft mij niet bereikt.

Op grond van het gevoerde gesprek kan ik betrokkene niet beoordelen op zijn belastbaarheid.

Werknemer geeft aan dat hij verder geen begeleiding wenst van een bedrijfsarts van E.

Mocht de ziekmelding aanhouden en een vervolgconsult wenselijk is, dan adviseer ik hierover contact

op te nemen met het secretariaat van E.”

3.7 Op 13 januari 2018 heeft klager een e-mail gestuurd naar (onder andere) ‘E’, waarin hij onder

andere schrijft dat hij heeft geconstateerd dat de bedrijfsarts een advies heeft uitgebracht en verstuurd naar zijn werkgever, zonder gelijktijdige berichtgeving aan hem.

4. De klacht en de reactie van de bedrijfsarts

4.1 Klager verwijt de bedrijfsarts dat hij:

a) geen juiste voorstelling van zaken heeft gegeven in zijn terugkoppeling van het spreekuur van 10

januari 2018;

b) informatievoorziening en correspondentie aan klager en zijn werkgever niet gelijktijdig naar

deze partijen heeft gestuurd;

c) een passieve houding heeft aangenomen en een onduidelijk advies heeft verstrekt.

4.2 De bedrijfsarts heeft de klacht bestreden.

4.3 Het college gaat hieronder in op de standpunten van partijen.

5. De overwegingen van het college

Welke criteria gelden bij de beoordeling?

5.1 De vraag is of de bedrijfsarts de zorg heeft verleend die van hem verwacht mocht worden. De

norm daarvoor is een redelijk bekwame en redelijk handelende bedrijfsarts. Bij de beoordeling wordt

rekening gehouden met de voor de bedrijfsarts geldende beroepsnormen en andere professionele

standaarden.

Klachtonderdeel a) Onjuiste terugkoppeling van het spreekuur van 10 januari 2018

5.2 Klager vindt dat de bedrijfsarts een onjuiste terugkoppeling van het spreekuur heeft gegeven,

omdat een correcte en duidelijke context in de terugkoppeling ontbreekt. Zo heeft de bedrijfsarts

niet vermeld dat de second opinion vanwege een technisch probleem niet kon worden ingezien en dat

hij klager naar huis heeft gestuurd nadat die aangaf dat uit de second opinion volgde dat het

spreekuur niet op de locatie van de werkgever diende plaats te vinden. Ook stelt klager dat hij

weliswaar niet tevreden was over de dienstverlening van E, maar dat hij niet heeft gezegd dat hij

geen verdere begeleiding van E, wenste. De terugkoppeling van de bedrijfsarts heeft grote gevolgen

gehad voor klager, omdat zijn werkgever vervolgens zijn loon heeft opgeschort.

5.3 Zowel in het verweerschrift als tijdens de zitting heeft de bedrijfsarts verklaard dat hij

klager heeft geïnformeerd over wat hij aan de werkgever zou terugkoppelen.

Besproken is dat hij zou

vermelden dat klager was geweest, maar dat de bedrijfsarts zijn belastbaarheid niet kon beoordelen

en dat klager de wens had om niet meer begeleid te worden door E. Dit is op de zitting door klager

bevestigd, maar volgens klager zou de bedrijfsarts ook vermelden dat er IT-problemen waren waardoor

de second opinion niet ingezien kon worden. Daarnaast zijn volgens klager zijn

zorgen om een
loonopschorting besproken – nu de bedrijfsarts zijn belastbaarheid niet kon
beoordelen – en de
bedrijfsarts zou hebben gezegd dat klager zich hier geen zorgen om moest maken.
Tijdens de zitting

heeft de bedrijfsarts uitgelegd dat hij de hoop had dat de werkgever naar aanleiding
van zijn terugkoppeling een andere arbodienst zou inschakelen voor klager.

5.4 Het college is van oordeel dat de terugkoppeling zoals de bedrijfsarts heeft
opgesteld

voldoende neutraal is. Wellicht had de bedrijfsarts, mede gelet op zijn bedoeling met
de

terugkoppeling, beter kunnen volstaan met de mededeling dat het spreekuur niet goed
was verlopen en

het advies om een nieuw consult bij een andere bedrijfsarts (eventueel van een
andere arbodienst)

in te plannen, maar de terugkoppeling zoals door de bedrijfsarts verwoord, is niet
onzorgvuldig.

Dat de werkgever van klager vervolgens tot een loonopschorting is overgegaan kan
de bedrijfsarts

niet worden aangerekend.

5.5 Dit klachtonderdeel is ongegrond.

*Klachtonderdeel b) Correspondentie niet gelijktijdig naar klager en zijn werkgever
verstuurd*

5.6 Op 12 januari 2018 heeft de gemachtigde van klagers werkgever per e-mail
klager erover

geïnformeerd dat zijn werkgever over zou gaan tot een loonopschorting. In deze e-
mail staat dat de

werkgever op die dag de terugkoppeling van het spreekuur van 10 januari 2018 heeft
ontvangen.

Klager had echter op dat moment nog geen terugkoppeling ontvangen. Hij ontving
deze pas later per

post. Op de e-mail van 13 januari 2018, waarin klager zijn ongenoegen hierover uit,
heeft de

bedrijfsarts niet gereageerd.

5.7 De bedrijfsarts heeft toegelicht dat hij na afloop van een spreekuur een
terugkoppeling

schrijft en opslaat in het elektronische systeem, waarna het secretariaat de
terugkoppeling naar

zowel werkgever als werknemer verstuurt. Als hierin bij het secretariaat iets is
misgegaan, kan dat

niet de bedrijfsarts worden verweten. Ook is het mogelijk dat de werkgever kan
inloggen in het

elektronische systeem en op die manier direct inzage heeft in de opgeslagen
terugkoppelingen,

terwijl klager deze inzage niet heeft. De e-mail van 13 januari 2018 heeft de
bedrijfsarts destijds

niet ontvangen.

5.8 De door de bedrijfsarts omschreven werkwijze is niet ongebruikelijk of
onzorgvuldig. Dat

klager later dan zijn werkgever inzage heeft gehad in de terugkoppeling van de

bedrijfsarts is
vervelend, maar dit kan de bedrijfsarts niet worden verweten. Over de e-mail van 13
januari 2018 is
de bedrijfsarts kennelijk niet geïnformeerd. Dat hij hier niet op heeft gereageerd, kan
hem daarom
ook niet worden verweten.

5.9 Dit klachtonderdeel is ongegrond.

Klachtonderdeel c) Passieve houding en een onduidelijk advies

5.10 Klager vindt dat de bedrijfsarts passief heeft gehandeld door niet actief na te
gaan of de
second opinion was ontvangen. Ook heeft de bedrijfsarts volgens klager een
onduidelijke en niet
voortvarende houding aangenomen door in zijn terugkoppeling slechts te verwijzen
naar het
secretariaat van E, als de ziekmelding zou aanhouden.

5.11 Klager heeft niet weersproken dat tijdens het spreekuur de collega bedrijfsarts
naar zijn
spreekkamer is gegaan en heeft geprobeerd om toegang te krijgen tot de second
opinion in zijn
e-mail inbox, terwijl de bedrijfsarts (op de gang) met klager in gesprek is gegaan.
Klager heeft op
de zitting zelfs bevestigd dat dit een goed en prettig gesprek is geweest en dat dit
inderdaad 30
tot 45 minuten heeft geduurd. Van een passieve houding van de bedrijfsarts tijdens
het spreekuur
was dan ook geen sprake.

5.12 Ten aanzien van het advies verwijst het college naar wat hiervoor onder 5.4 is
geschreven.

Naar het oordeel van het college is er geen sprake van een onduidelijk advies. Het feit
dat de
bedrijfsarts verwijst naar het secretariaat van E voor een eventuele vervolgspraak,
maakt ook
niet dat de bedrijfsarts passief heeft gehandeld. De bedrijfsarts was niet de
dossierhouder, maar
hij was gevraagd om klager eenmalig op zijn spreekuur te zien. Tijdens de zitting heeft
de
bedrijfsarts bovendien verklaard dat hij na 10 januari 2018 met een klantassistent en
de
stafmanager heeft besproken dat klager opnieuw moest worden uitgenodigd en
zolang er nog geen
andere dossierhouder bekend was klager bij hem ingepland kon worden. Klager is vrij
kort daarop
door de stafmanager, tegen wie klager ook een klacht heeft ingediend (A2022/4120)
gezien.

5.13 Dit klachtonderdeel is ongegrond.

Slotsom

5.14 Uit de overwegingen hiervoor volgt dat alle onderdelen van de klacht ongegrond
zijn.

6. De beslissing

Het college:

- verklaart de klacht ongegrond.

Deze beslissing is gegeven door E.A. Messer, voorzitter, C.M.H.M. van Lent, lid-jurist, J. Dogger, R.P. van Straaten en E.G. Ackema, leden-beroepsgenoten, bijgestaan door R. van der Vaart, secretaris, en in het openbaar uitgesproken op 31 maart 2023.